

II Decisiōnū Aurearū Lib. I.

De quiditate contritionis.

Cap. III.

Riuſquam ad contritionis definitionem accedamus, ſcindum eſt, † quod in ſacra ſcripturna pluribus nominibus vocatur. Dicitur enim affiſtio cordis, qua cor miſerum maceratur, & reſolutur, vnde per Hiere. c. 6. reprehendens Dominus ſacerdotes, dicebat: Et curabant ſacerdotes contritionem filiaꝝ mea, dicens: Pax, pax: & non erat pax. Que quidē affiſtio potest oriſi ex mea, & praefertibus calamitatibus, vt eſt in Psal. 12. Cōtrito, & infelicitas in vijs eorum. & huiusmodi contritio non eſt bona, & legitima. Quandoque oritur ex humilitate, qua contraria eſt superbicie, per quam reſtrudunt peccata, de qua in praefertiūrum loquimur. De hac inquit David, Psal. 50. Cor contritum, & humiliatum Deus nō delicies, id est acceptabis. Et Eſa. Ad annunciatandum manuſuetis, miſit me Dominus, ut mederer contritus corde. Dicitur etiam contritio alio nomine, cordis compunctione, iuxta illud Psal. 4. Qua dicitis in cordibus vestris, in cubiculis vestris expungimini. Nam vt vleus ferro pungitur, vt virus excat: ſic & cor, vt peccatum emittat. Vel dicitur compunctione, quia, vt arbores thuris, & myrræ fadi bus ferreis vulnerantur, & ipsa lacrimatione velut lacrimatae aromata myrræ, & thuris proferunt: thus enim & myrra laetimæ ſunt eiusmodi arborum, ſed coagulatae: Sic cum Spiritus sanctus corda peccatoris iuſtione gratiæ ſue iuuiſcaverit, atque ſanctificaverit, ſtatim emittuntur thus deuteo orationis, & myrram interne amaritudinis. De hac compunctione loquitur Greg. lib. Mor. ita inquiens: Alia eſt compunctione, que per amorem naſcitur: Alia, quæ per timorem. & Chriſtoſtomus libros edidit de compunctione cordis. Vocatur etiā contritio, Reuerſio. Vnde in Eſa. 30. le-

gitur: Si reuertamini, & quiescatis, ſalvi eritis. Et merito, quia eſt reuerſio, quia de hoſtibus ad pacem, ſine de reſione longinqua, de regione diſtanciati diuis, quali de Aegypto ignoratiæ, de Babylonie luxuria, de Chaldea ſuperbie, ad Hieruſalem ecclesię, ad terrā promiſionis, & patriam. Nominatur etiam Scifio, quia cor ferè ſcinditur, & teritur præ nimia anguſtia, & dolore, ira, & indignatione, qua concepit contra ipſa peccata. Vnde Dominus per Iohel. Scindit, inquit, corda veſtra. Et habetur in c. ſcindit, de penitent. diſtinct. 1. Dicitur etiam conuersio, quia peccatori dum in peccatis eſt, habet ſub, quod debet eſſe ſupra, & econverſo, id est ſpiritum habet ſub, qui debet eſſe ſupra: ſic etiam habet ante ſe, quod deberet habere retro, & econverſo. habet enim faciem ad posteriora, id est temporalia. Similiter oculos habet ad illa, vt alia nos videat, ſicut legitur Proph. 17. Oculi ſtultorum in finibus terra. Eſt etiam euenſus, habens extra, quod debet habere intra, & econverſo. Eſt enim extra plenus, & intus vacuus, extra diues, intus pauper, extra nitidus, intus ſordidus, extra ſanctus, intus execrabilis. Qui ergo auertitur ab illa peruerſitate, atque inordinatione ad debitum ordinem, atque ad Deum, qui eſt ſumnum bonum, atque infinitum, dicitur conuersus, c. conuerſimini, de penit. diſt. 1. Sunt & alia nomina, quibus euidentius virtutes eius, & fructus declarantur. Prima eſt, quia dicitur baptiſmus in Spiritu sancto, id est in igne. nam vt ignis ligna incinerat, & metallum purificat: ſic virtus, & peccata in ſic penitente conſumit, ipſumq; purificat. Dicitur etiā baptiſmus flaminis, quia omni decoro, atque varietate virtutum mens penitentis ſpiritualiter in ea coloratur: Ibi enim & candor puritatis, & rubor charitatis, & liuidus color humilitatis, ceteratumque virtutum omnium illi tribuitur, ibi ab omni ſorte de peccatorum mortalium emundatur. Dicitur & victoria gratiæ, ſcilicet contra